

Yasmine, Suzanne

Suzanne neemt je mee
Naar een bank aan het water
Duizend schepen gaan voorbij
En toch wordt het maar niet later
En je weet dat ze gek is
Want daarom zit je naast haar
En ze geeft je pepermuntjes
Want ze geeft je graag iets tastbaars
En net als je haar wilde zeggen
Ik kan jou geen liefde geven
Komt heel de stad tot leven
En hoor je meeuwen schreeuwen
Je hebt steeds van haar gehouden
Refrein:
En je wilt wel met haar meegaan
Samen naar de overkant
En je moet haar wel vertrouwen
Want zij houdt al jouw gedachten in haar hand
En Jezus was een visser
Die het water zo vertrouwde
Dat hij zomaar over zee liep
Omdat hij had leren houden
Van de golven en de branding
Waar in niemand kan verdrinken
Hij zei: als men blijft geloven
Kan de zwaarste steen niet zinken
Maar de hemel ging pas open
Toen zijn lichaam was gebroken
En hoe hij heeft geleden
Dat weet alleen die visser aan het kruis
En je wilt wel met hem meegaan
Samen naar de overkant
En je moet hem wel vertrouwen
Want hij houdt al jouw gedachten in zijn hand
Suzanne neemt je mee
Naar een bank aan het water
Je onthoudt waar ze naar kijkt
Als herinnering voor later
En het zonlicht lijkt wel honing
Waar aan kinderen zich tegoed doen
Refrein
En je moet haar wel vertrouwen
Want zij houdt al jouw gedachten in haar hand
Suzanne neemt je mee
Suzanne neemt je mee